

HABILITAČNÍ A DISERTAČNÍ PRÁCE

Cílem článku je informovat čtenáře o dvou habilitačních pracích a jedné disertační práci, které obhájili příslušníci VA AZ.

Plukovník Ing. Josef Velen, CSc.:

RACIONALIZACE A MODERNIZACE FOREM A METOD VÝCVIKU V ODBORNÝCH PŘED- MĚTECH BOJOVÉ PŘÍPRAVY U BOJOVÝCH ÚTVARŮ RVD

Habilitační práce je resortním vědeckým úkolem VV-RZ-56.

Cílem práce je rozpracovat zdůvodněné návrhy opatření na úpravu a zlepšení forem a metod výcviku v odborných předmětech bojové přípravy vojáků — specialistů a jednotek RVD.

Obsahem práce je rozbor současného systému výcviku — výcvikové základny a vlivů, které je ovlivňují a další rozpracování konkrétních návrhů pro racionalizaci a modernizaci forem a metod se zaměřením nejen do oblasti forem a metod výchovy a výcviku, ale i do oblasti racionalizace a modernizace prostředků výchovy a výcviku.

Práce je rozdělena, kromě velmi stručného úvodu a závěru, do dvou částí. Těžšíte práce je položeno obsahově i rozsahem do první, rozborové části.

Úvod habilitační práce obsahuje nástin cíle a obsahu práce.

V 1. části práce — **Rozbor současného systému výcviku, výcvikové základny a vlivů, které je ovlivňují** — vychází autor při analýze z teoretických prací sovětských autorů i z výsledků vědeckých úkolů, řešených v této oblasti v ČSLA. Teoretické poznatky konfrontuje s poznatky z praxe bojových jednotek a útvarů dělostřelectva ČSLA a vojenských škol.

Na systému výcviku u bojových útvarů RVD mají vliv cíle výcviku, kterých má být dosaženo, předpokládaný rozvoj RVD, způsob doplňování jednotek a útvarů, množství a kvalita vojáků, kteří mají být vycvičeni do příslušných vojenských odborností, celkové množství hodin a jejich rozdělení na jednotlivé druhy přípravy, používané formy a metody výcviku v jednotlivých druzích přípravy, používané vyučovací a výcvikové prostředky a zatížení jednotek a útvarů plněním úkolů ve prospěch národního hospodářství.

Vliv cílů výcviku na formy a metody vojenského výcviku charakterizuje autor jako přímý, neboť stanovené cíle výcviku a jejich časové vymezení **přímo** ovlivňuje formy a metody výcviku k jejich dosažení.

Vliv předpokládaného rozvoje pozemního dělostřelectva a raketových útvarů na formy a metody vojenského výcviku vyplývá ze současné vývojové etapy výstavby

pozemního dělostřelectva a raketových útvarů, charakterizované obrovským rozsahem zavádění výsledků vědeckotechnického pokroku k jednotkám a útvarům.

Vliv způsobu doplňování dělostřeleckých jednotek a útvarů na formy a metody vojenského výcviku vyplývá ze skutečnosti, že doplňování se děje ve dvou nástupních termínech v roce, což má kladné důsledky na bojovou pohotovost útvarů na plných počtech, avšak současně i některé záporné důsledky na organizaci výcviku ve dvou výcvikových cyklech.

Vliv množství a kvality vojáků na formy a metody vojenského výcviku zkoumá autor konkrétně pro všechny dělostřelecké vojenské odbornosti v svazku stále bojové pohotovosti. Čím složitější a modernější technika je zaváděna k jednotkám, tím více dělostřeleckých vojenských odborností je třeba vycvičit, přitom za stále se snižujícího skutečného počtu vojáků základní služby u jednotek.

Rozbor kvality vojáků u dělostřeleckých jednotek a útvarů ukázal, že stále ještě 35 % vojáků má jen dokončené nebo nedokončené základní vzdělání, což nepříznivě ovlivňuje volbu forem a metod výcviku.

Vliv celkového množství hodin na formy a metody vojenského výcviku je omezen stanovenou pracovní dobou a počtem výcvikových dnů. Rozpočet hodin podle Dě1-7-1 není nutné měnit, avšak je třeba se zaměřit na určení efektivních metod, forem a prostředků výcviku, které by umožnily dosáhnout vyšší kvality vycvičenosti v kratším čase.

Vliv používaných forem a metod výcviku na efektivnost vojenského výcviku v odborné přípravě a vliv výcvikových prostředků na formy a metody vojenského výcviku jsou kapitoly, které tvoří těžiště celé první části práce.

Autor rozebírá různé formy a metody výcviku, vhodné pro jednotlivé předměty bojové přípravy, tj. pro taktickou přípravu, pro průzkumnou přípravu, pro odbornou přípravu a pro technickou přípravu.

Autor uvádí klasifikaci jednotlivých forem výcviku a přehled výcvikových metod a postupů, používaných u dělostřeleckých útvarů a jednotek.

Dále postupně rozebírá jednotlivé výcvikové prostředky, tj. soubor speciálních vyučovacích a výcvikových prostorů, výcvikové pomůcky, kontrolní pomůcky, trenážery, učební pomůcky a vyučovací stroje.

Vliv zatížení dělostřeleckých jednotek plněním úkolů ve prospěch národního hospodářství na formy a metody výcviku je závislý zejména na tom, zda odvelení k plnění hospodářských úkolů je nepředvídané (nárazové), nebo zda je opakované, a pro-

to je lze předvídat, a to jak co do termínů, tak i co do pravděpodobné délky odvelení.

Závěr 1. části tvoří východisko k 2. části práce — **Racionalizace a modernizace forem a metod výcviku.** V ní autor vychází z rozboru vlivů, které nejvíce ovlivňují jak formy a metody výcviku, tak i výcvikové prostředky.

Racionalizaci a modernizaci forem výcviku autor chápe jako racionalizaci a modernizaci jednotlivých složek pojmu forma výcviku v komplexu.

Pojem forma výcviku obsahuje učení vojáků, prodávajících výcvik, prostor zaměstnání (cvičení), dobu zaměstnání (cvičení), režim zaměstnání (cvičení), povahu vazeb mezi řídicím výcviku a vojáky a poměr mezi konkrétní a individuální poznávací činností vojáků.

K racionálnějšímu využití personálních a materiálních možností dělostřeleckých útvarů a k dosažení jednotného stupně vycvičenosti ve zkrácené lhůtě je výhodné organizovat soustředěný výcvik dělostřeleckých specialistů v odborné, technické a částečně i v taktické přípravě po skončení výcviku jednotlivce v každém období výcvikového roku na různých stupních velení, od dělostřeleckého oddílu do stupně vojenského okruhu. Na závěr každého výcvikového období navrhuje autor opět soustředit jednotku v obdobném rozsahu s cílem přezkoušet stupeň jejich vycvičenosti, odstranit zjištěné nedostatky a ujednotit výcvik.

Racionalizaci a modernizaci metod výcviku autor chápe jako racionalizaci a modernizaci jednotlivých složek pojmu metoda výcviku.

Pojem metoda výcviku zahrnuje cesty a způsoby, jimiž velitel, odborný náčelník, štáb (řídicí zaměstnání) uskutečňuje sdělování a osvojování vědomostí, utváření návyků a dovedností a vypěstování vysokých morálně bojových vlastností, jimiž je zabezpečováno bojové stmelování jednotek a útvarů.

Racionalizaci a modernizaci prostředků výcviku autor chápe v přímé návaznosti na racionalizaci a modernizaci forem a metod výcviku. Tuto racionalizaci a modernizaci je třeba zaměřit zejména do oblasti vybudování souboru vyučovacích a výcvikových prostorů, zhotovení souboru typizovaných výcvikových a kontrolních pomůcek, zhotovení souboru trenážerů, centrálního zhotovení unifikačního souboru učebních a názorných technických pomůcek i do oblasti zhotovení jednotných výcvikových fondů.

Navrhovaná opatření v jednotlivých oblastech nelze realizovat všechna ihned,

nýbrž postupně, v jednotlivých etapách, podle konkrétní situace, materiálních a finančních prostředků.

V závěru celé práce doporučuje autor

praktickou realizaci navrhované racionalizace a modernizace forem a metod výcviku ve třech etapách; z nich první dvě roku 1985 a třetí po roce 1985.

Podplukovník Ing. Milan Šebesta:

NEKTERÉ PROBLÉMY VÝZBROJNÍHO ZABEZPEČENÍ VOJSK A JEJICH VLIV NA ZVYŠOVÁNÍ BOJOVÉ POKHOTOVOSTI

Cíl docentské habilitační práce je podřízen současněmu úkolu VA AZ, tj. připravit výukové fondy pro postgraduální studium inženýrsko-štabních oborů, které je ve specializaci výzbrojní služby zaměřeno především na získání hlubokých znalostí, potřebných pro řízení výzbrojní služby na vojskovém a operačním stupni i v teritoriálních zařízeních, s důrazem na zvládnutí nejnovějších metod řízení s využitím výpočetní techniky.

Obsahem práce jsou vybrané otázky z problematiky zásobování municí v první frontové útočné operaci, zejména způsoby stanovení spotřeby munice, struktura zásobování vojsk municí, bilance potřeby a úhrady munice a pohyb zásob munice.

V úvodu uvádí autor velmi stručně východiska práce, cíl a obsah jednotlivých částí práce.

V 1. části práce — **Výběr řešené problematiky z hledisek bojové pohotovosti vojsk a místa výzbrojní služby v celkovém materiálním zabezpečení ČSLA** — ukazuje autor na nezbytnost nepřetržitě bojové pohotovosti ČSLA. Jedním z faktorů, který ovlivňuje úroveň bojové pohotovosti, je všestranné týlové zabezpečení vojsk a v jeho rámci i materiální a technické zabezpečení v oblasti výzbrojní služby, tj. výzbrojní zabezpečení. Autor poukazuje na složitost a obsažnost výzbrojního zabezpečení a jeho problematiky z hlediska bojové pohotovosti a zdůvodňuje svá hlediska, jímž podřídil výběr problémů, které v habilitační práci řeší. Jsou to hlediska závažnosti daného druhu činnosti výzbrojní služby na zabezpečení bojové pohotovosti vojsk a hledisko metodické.

2. část práce — **Vliv soudobých operací na zásobování vojsk municí** — tvoří vševojskový základ a limitují výchozí podklady pro problematiku v práci řešenou. Obsahuje stanovení výchozích podmínek, které charakterizují rozmach frontové operace, operační sestavu frontu, organizaci vojsk a počty výzbroje a rozložení zásob munice. Dále jsou v ní rozebrány faktory, které ovlivňují zásobování vojsk municí v soudobých operacích.

3. část práce — **Vyčlenění zásoby munice a způsoby stanovení spotřeby munice pro zabezpečení první frontové útočné operace** — je analýzou vyčleněných zásob munice na frontovou útočnou operaci s naznačením deterministických způsobů stanovení spotřeby munice, které vyúsťují jako vstupní požadavky výzbrojní služby na vyšší průměrných denních přísunů. Autor volí při analýze systémový přístup, při němž vychází z těch prvků systému, které mají určující vliv na jeho funkce. Jsou to výše zásob munice a jejich kvalita a dále výše spotřeby munice v operaci jako celku i v jednotlivých obdobích nebo fázích.

Dále autor zkoumá otázku stanovení výše zásob munice na jednotlivých zásobovacích stupních, která má zabezpečit uspokojování předvídané spotřeby v souladu s plánovanými úkoly vojsk i se zabezpečením krytí nenadálé potřeby a ztrát. Výše a členění zásob munice musí umožňovat plynulý přechod z jedné operace do druhé a musí být v souladu s možnostmi dopravních prostředků a polních muničních skladů.

Autor naznačuje i různé přístupy druhů vojsk ke stanovení spotřeby munice v operaci. Tuto otázku řeší u dělostřelectva, u vojsk PVO, částečně i u munice do pěchotních zbraní. Potom zkoumá problematiku průměrné denní spotřeby munice, která vychází z celkového množství munice vyčleněné na operaci a z délky trvání operace, problematiku průměrné denní spotřeby munice u prvosledových svazků v prvních 2–4 dnech operace a problematiku stanovení spotřeby munice na zabezpečení průlomu obrany nepřítele.

4. část práce — **Struktura zásobování vojsk municí v první frontové útočné operaci** — obsahuje charakteristiku současné struktury zásobování vojsk municí a možnosti jejího zkvalitnění.

Zásobování vojsk municí rozděluje autor z hlediska zdrojů, z nichž lze municí čerpat na zásobování vojsk municí v období do rozvinutí polního zásobovacího systému a na zásobování vojsk municí v období rozvinutého polního zásobovacího systému.

V dílčích závěrech, které vyplývají ze současného stavu zásobování vojsk municí v první frontové útočné operaci, konstatuje autor, že doba potřebná na přepravu munice ze zdrojů zásob ve frontovém týlu

nebo na teritoriu státu až do praporní bojové výdejny na průměrnou vzdálenost 500 km činí 3 dny a je příliš dlouhá. Celkové množství napaletované munice činí v současnosti 8900 tun, což představuje asi 8 % plánovaných zásob na frontovou operaci.

Možná východiska ke zkvalitnění zásobování vojsk municí vidí autor v postupných racionalizačních opatřeních, která vedou ke zkvalitňování jednotlivých prvků zásobovacího procesu a k vytvoření takového dopravně zásobovacího systému, který by manipulaci omezoval na nejmenší možnou míru.

V 5. části práce — **Bilance potřeby a úhrady munice v první frontové útočné operaci** — bilancuje autor celkovou potřebu a úhradu munice v první frontové útočné operaci. Doplnuje to časovou bilanci potřeby a úhrady jednotlivými druhy zásob munice a bilanci potřeb a úhrad munice k zabezpečení průlomu nepřátelské obrany.

Dochází k závěru, že při průměrné denní spotřebě je frontová útočná operace zabezpečena municí na 14 dnů. Taktéž požadavek předpisů, že vytvořená vojsková pohyblivá zásoba musí zpravidla zabezpečit bojovou činnost vojsk na 3 až 5 dní a armádní zásoba na 1 až 2 dny, je celkově splněn. Dochází však k nesouladu mezi skladbou pohyblivé zásoby a průměrnými denními spotřebami především u dělostřelecké munice. Z tohoto hlediska se proto

jeví nutnost vytvoření vyšších pohyblivých zásob munice s novým rozdělením skupin munice v přímé vazbě na průměrné denní spotřeby.

V 6. části práce — **Pohyb zásob munice v první frontové útočné operaci** — dospívá autor na základě teoretických závěrů z předchozích částí práce k matematickému modelování, které popisuje stochastičnost zásobování municí při použití Markovských náhodných procesů. Nejdříve formuluje problém a pak přechází k formulaci matematického modelu. Formulovaný matematický model doplňuje analýzou nerovnoměrnosti spotřeby munice v jednotlivých obdobích operace.

Pro praktické aplikace využívá tři příkladů se vstupními hodnotami, získanými z praktického vyhodnocování komplexních štábních nácviků a cvičení na stupni frontu.

V 7. části práce — **Vliv organizace zásobování a skutečného počtu zbraní u vojsk na spotřebu munice** — je na jednoduchém analytickém modelu boje vyjádřen vliv organizace zásobování a vliv skutečného počtu zbraní u vojsk na spotřebu munice.

V 8. části práce — **Závěr** — formuluje autor celkové závěry, k nimž ve své habilitační práci došel. Na zabezpečení vojsk municí byla ukázána složitost problematiky jen jedné části výzbrojního zabezpečení. Přesto je možné získat představu o náročnosti úkolů, které výzbrojní služba v podobných operacích řeší.

Podplukovník Ing. Josef Michálek:
HODNOCENÍ BOJOVÉ EFEKTIVNOSTI A APLIKACE PŘÍRAZOVACÍ METODY LINEÁRNÍHO PROGRAMOVÁNÍ PŘI PLÁNOVÁNÍ RAKETOVÝCH ÚDERŮ S POUŽITÍM POČÍTAČE

Cílem kandidátské disertační práce, která je resortním vědeckým úkolem VV-VN-05/SRVD, je analyzovat plánování raketových úderů jako systém a navrhnout takový algoritmus technického plánování raketových úderů s využitím počítače, při kterém s uplatněním exaktních metod výpočtu kritérií bojové efektivity a aplikací přírazovací metody lineárního programování bude dosaženo maximální bojové efektivity hromadného raketového úderu.

Obsahem práce je řešení efektivního plánování raketových úderů s použitím převozního počítače, zpracování ideového a prováděcího projektu úlohy, která obsahuje výpočty ve štábech RVD frontu a armády ke stanovení vhodného a efektivního rozdělení raketových prostředků na

objekty nepřítelů v závislosti na postupném dodávání informací o těchto objektech.

V 1. části práce — **Úvod** — charakterizuje autor stručně současný stav plánování raketových úderů ve štábech RVD, vytýčuje cíl kandidátské práce a přehledně uvádí použité vědecké metody.

V 2. části práce — **Výsledky disertace a nové poznatky v systému plánování raketových úderů** — autor nejdříve analyzuje plánování raketových úderů a jeho dekompozici jako systém.

Plánování raketových úderů je procesem, který náleží dvěma podsystémům vedení a má tedy dvě fáze, z nichž každá má specifickou funkci, obsah a používané metody.

V 2. části práce — **Výsledky disertace a nové poznatky v systému plánování raketových úderů** — autor nejdříve analyzuje plánování raketových úderů a jeho dekompozici jako systém.

Plánování raketových úderů je procesem

sem, který náleží dvěma podsystémům velení a má tedy dvě fáze, z nichž každá má specifickou funkci, obsah a používané metody.

První fáze procesu rozhodování o použití jaderných zbraní — operační plánování — obsahuje studium operační směrnice, analýzu uskupení nepřítele a určení zámýslu jeho činnosti, zhodnocení stavu vlastního palebného systému (raketového vojska a letectva), rozdělení jaderné munice po úkolech operace, určení objektů pro 1. (další) jaderný úder, rozdělení objektů mezi raketové vojsko a letectvo, předpočet výsledků jaderných úderů a jejich porovnání s požadovanými a stanovenými metodikou jaderného úderu, signály, způsob velení. Jednotlivé úkoly operačního plánování se řeší s použitím metod analýzy a syntézy, indukce, dedukce, analogie, empirie a prognózování.

Druhá fáze procesu — technické plánování — v podsystému velení RVD obsahuje hodnocení bojové efektivity, tzn. určení hodnot kritérií bojové efektivity jednotlivých a skupinových jaderných úderů, provedení přiřazovacího procesu a maximálními hodnotami kritérií bojové efektivity a výpočet doplňujících údajů a sestavení povelů. Tyto úkoly technického plánování se řeší s použitím metod operačního výzkumu a sice teorie bojové efektivity a lineárního programování. Technické plánování je v celém rozsahu kvantifikovatelné a lze je tedy efektivně řešit s použitím počítače.

Technické plánování raketových úderů — ideový projekt — obsahuje nejdříve ujasnění rozsahu relevantních vstupních údajů úlohy technického plánování. Jsou to jednak data o objektech, jednak data o palebných prostředcích a jednak data určující způsob vedení raketových úderů.

Výpočet pravděpodobnosti zničení bodového objektu řeší jak pro jeden úder, tak i pro dva údery. Výpočet spolehlivě ničené části kruhového a lineárního objektu řeší jak pro jednotlivé údery, tak i při skupinovém raketovém jaderném úderu. V souvislosti s tímto úkolem řeší tyto dílčí úkoly: určení polohy záměrných bodů při dvou raketových úderech, určení spolehlivě ničené části objektu při dvou raketových úderech a určení časového intervalu mezi výbuchy. Používá metod proporcionálního dělení objektu.

Výpočet doplňujících údajů do povelů k vedení raketových úderů zahrnuje tyto dílčí úkoly: výpočet relativní a nadmořské výšky výbuchu při vzdušném úderu a způsob a dobu raketového úderu.

Výstupní sestava úlohy obsahuje úplné povely pro raketové údery těm vykona-

vatelům, kterým byly přiděleny objekty k ničení. Obsah povelů je tento: kód palebného prostředku, druh zprávy, číslo objektu, druh objektu, souřadnice objektu, index rakety, kód relativní výšky výbuchu, nadmořská výška výbuchu, způsob vedení raketového úderu, jeho doba (pohotovosti, úderu, výbuchu), interval odpálení při skupinovém raketovém úderu, hodnota bojové efektivity raketového úderu.

Na závěr technického plánování raketových úderů je uveden algoritmus úlohy technického plánování — hrubý vývojový diagram úlohy F-61.

Možné cesty k dosažení další kvalitativní změny v systému plánování raketových úderů vidí autor v cílovém modelu polního systému velení, kterým je polní automatizovaný systém velení a řízení. Navrhuje ve své práci zjednodušený model podsystému velení RVD, jehož jedním z funkčních podsystémů je podsystém řízení raketových úderů. Navrhovaný model podsystému velení RVD chápe jako dynamický systém s cílovým chováním, který ovlivňuje další systémy tak, aby bylo dosaženo jejich žádoucí funkce.

Uskutečnění kvalitativních změn v systému plánování raketových úderů je objektivním požadavkem, který může být realizován za splnění těchto opatření: uskutečněním výstavby polního automatizovaného systému velení a řízení, dosažením propojení datových základů vševojskového podsystému a podsystému RVD, dosažením potřebného informačního zabezpečení o objektech pro raketové údery.

Nový způsob technického plánování raketových úderů s použitím počítače je z hlediska časových nároků značně efektivnější. Příklad ukazuje u nové úlohy 5× nižší nároky na čas.

V závěrech pro praxi a další rozvoj vědní disciplíny uvádí autor možnosti využití práce.

Ve 3. části práce — **Přehled údajů používaných v úlohách technického plánování raketových úderů a údajů sloužících uživatelům** — jsou uvedeny druhy a kategorie objektů, přehled charakteristických prvků objektů ničení, přehled typových objektů, přehled kódování prostředků raketového vojska, význam kódů „Z“ a „Q“, poloměry úplné bezpečnosti vlastních vojsk, upravené poloměry ničení při pozemním i vzdušném výbuchu, úchylna raketových úderů a doby letu rakety a stanovené relativní výšky výbuchu a jejich kódy.

Práci doplňuje část 4 — **Přehled používaných symbolů a zkratk** a část 5 — **Seznam použité literatury**.

СОДЕРЖАНИЕ

Полковник Дезидер Коллар

- К задачам военной политики с точки зрения итогов XVI съезда КПЧ** 3
- Автор статьи, исходя из ленинского принципа единства строительства и обороны социалистической Родины, а также актуальных задач борьбы за мир, разбирает проблематику обеспечения защиты государства. Особое внимание он обращает на: подготовку материально-технической базы, морально-политические факторы развитого социалистического общества, военно-патриотическое воспитание населения, а также на основные задачи ЧНА в успешном выполнении линии XVI съезда КПЧ в области боевой и политической подготовки.

Полковник Богумил Гниздо, кандидат философских наук, доцент

- Специфичность опознавания войны и вооруженной борьбы** 8
- Автор, исходя из развития военно-исследовательской работы и использования итогов научного опознавания в общественной практике, разбирает особенности войны, как объекта опознавания, формы опознавания, роль научных факторов, а также научной теории в военно-научном опознавании.

Полковник Вацлав Мурунь, кандидат военных наук
полковник Богумил Каизар

- К военно-научным конференциям** 14
- Авторы, на основе накопленного опыта из подготовки и проведения военно-научных конференций, обобщают некоторые вопросы, касающиеся повышения их уровня эффективности.

ВОЕННОЕ ИСКУССТВО

Полковник Зданек Бажант

- К принятию управления войсками запасным командным пунктом армии** 19
- Автор статьи разбирает некоторые вопросы военно-научной конференции, а именно вопросы принятия управления войсками запасным командным пунктом общевойсковой армии. Он обращает внимание на особенности работы командующего и его штаба в ходе планирования и организации принятия управления на себя, а также на основные задачи партийно-политической работы на ЗКП.

Полковник Богумил Кадлец

- В помощь работникам штабов при подготовке общевойсковых тактических учений** 30
- Автор разбирает формы и способы подготовки общевойсковых тактических учений звена дивизия, методику разработки календарного плана, а также плана проведения учения. Статья объясняет некоторые положения соответствующего наставления и может быть использована в качестве руководства при разработке тактических учений, особенно для молодых военных кадров.

Майор Игорь Гибен
капитан Петр Немец

- Использование ЭВМ при контрольной деятельности штаба** 39
- Авторы, исходя из опыта накопленного в ходе контрольной деятельности, разбирают возможности и способы использования ЭВМ в этой важной работе штаба. Они обращают особое внимание на подготовку проекта и его возможности.

Майор Либор Косарж

- Боевое применение артиллерийского разведывательного дивизиона** 43
Автор разбирает основные задачи ардн, принципы его применения во встречном и наступательном бою, а также в оборонной операции. Далее он рассматривает характеристику отдельных подразделений дивизиона.

Подполковник Иван Козак

- К методике подготовки решения командиром авиационного соединения** . . . 48
Автор рассматривает деятельность командира авиационного соединения и его штаба с точки зрения подготовки решения. Он обращает внимание на методику и способы работы в отдельных эпизодах подготовки решения (принятие боевой задачи, ее уяснение, оценка обстановки, формулировка и отдача решения а также доведение задач подчиненным).

Подполковник Йосеф Попелка, кандидат военных наук, доцент

- Организация единой системы огня средств ПВО** 55
Автор разбирает актуальную проблематику ПВО наземных войск. Он подчеркивает тесную взаимосвязь вопросов системы огня с проблематикой централизации и децентрализации управления. Далее он обращает внимание на главные задачи в создании единой системы огня и на важнейшие вопросы взаимодействия, а также на применение единой системы огня средств ПВО в оперативном звене.

Капитан Мирослав Забадал

- Воздушная или наземная радиационная разведка?** 61
Автор статьи разбирает место и задачи воздушной радиационной разведки, ее положительные и отрицательные стороны, организацию этого вида разведки, а также применяемые приборы для ее ведения.

Капитан Ян Шебек

- Некоторый опыт хранения боевой техники** 68
Автор статьи разбирает некоторый опыт хранения боевой техники, особенно танковой. Он рассматривает ход работы в период подготовки техники к хранению, а также в ходе ее консервирования. В связи с этим, автор обращает внимание на коротко-временное и долговременное хранение.

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИХ АРМИЙ

- Боевые действия войск ночью** 73

- К боевым действиям войск ПВО ночью** 80

ИНФОРМАЦИИ

Подполковник Зденек Юмр

- Военные расходы НАТО в 1981 году** 85
Автор статьи объясняет рост военных расходов главных государств НАТО, особенно США, ФРГ, Франции и Великобритании по отдельным видам Вооруженных Сил.

- Информация о работах по защите научной степени** 90
Статья знакомит читателей с работами по защите научной степени „кандидат военных наук“ и „доцент“ в Военной академии им. А. Запотоцкого. Темы работ: „Рационализация форм и метод подготовки боевых частей РВА“, „Некоторые проблемы обеспечения войск муницией и ее влияние на повышение боевой готовности“, „Оценка боевой эффективности применения ЭВМ для планирования ракетных ударов“.